

อยากให้อ่านทุกคน...? พระราชาผู้เป็นหนึ่งในโลก? พระราชประวัติในหลวง ฉบับการ์ตูน (ดีมาก ๆ)

นำเสนอเมื่อ : 15 ส.ค. 2552

ได้รับพระราชประวัติในหลวง ฉบับการ์ตูน อ่านแล้ว รู้สึกซาบซึ้ง ในพระมหากรุณาธิคุณเป็นอย่างยิ่ง เลยอยากนำมาเผยแพร่ผ่านทางเว็บนี้ เพื่อแบ่งปันความประทับใจ ให้กับท่านผู้อ่านทุกๆ คนด้วย

ต้องขอบคุณผู้เขียน คุณสนธิญาณ - เวทีน และผู้วาดภาพ ชูลีติน ที่ถ่ายทอดเรื่อง
“พระราชาผู้เป็นหนึ่งในโลก” โดยได้รับแรงบันดาลใจจากพระราชภาระอันยิ่งใหญ่ ขออนุญาตเผยแพร่
เนื้อหาทั้งหมดที่ได้รับมาจากทางอีเมล



พระราชารู้เป็นหนึ่งในโลก



แรงบันดาลใจจากพระราชภาระอันยิ่งใหญ่
สำหรับเด็กไทยทุกคน

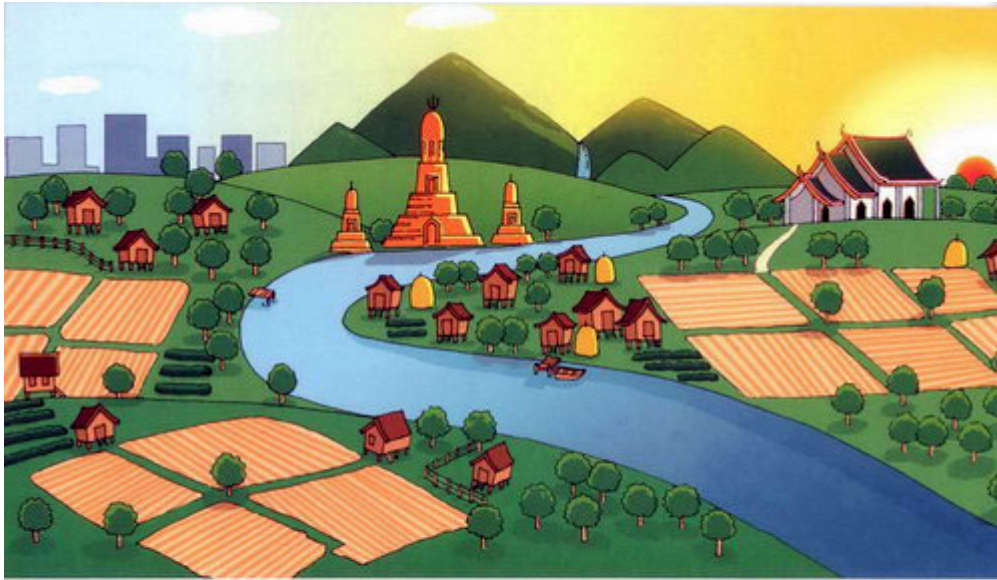
เรื่อง สนธิญาณ - เวทีน ภาพ รุสดีน

ภาพทุกภาพที่ปรากฏในนิทานภาพเรื่องนี้เป็นเพียงสัญลักษณ์ที่มีสื่อแทนพระราชภาระอันยิ่งใหญ่เท่านั้น

บทนำ

ในโลกนี้มีพระราชามากมาย
แต่มีพระราชาเพียงพระองค์เดียว
ที่เป็นพระราชารู้ยิ่งใหญ่
เพราะมี "ชีวิต" ที่ยิ่งใหญ่
ชีวิตที่เต็มไปด้วย "ความทุกข์" ถ้าโดย
ชีวิตที่ต้องพบเผชิญ "อุปสรรค" นานัปการ
ซึ่งพระองค์ได้ฟันฝ่าและเอาชนะ
ด้วยพระปรีชาญาณที่มุ่งมั่น
และด้วยพระราชภาระอันใหญ่หลวงที่ทรงแบกรับไว้
นี่คือเรื่องราวของพระราชารู้พระองค์นั้น

กาลครั้งหนึ่ง...



ในอาณาจักรเล็กๆ ที่งดงามราวกับสวรรค์



เจ้าชายน้อย พระองค์หนึ่งได้เติบโตขึ้น
ท่ามกลางความรักความอบอุ่น

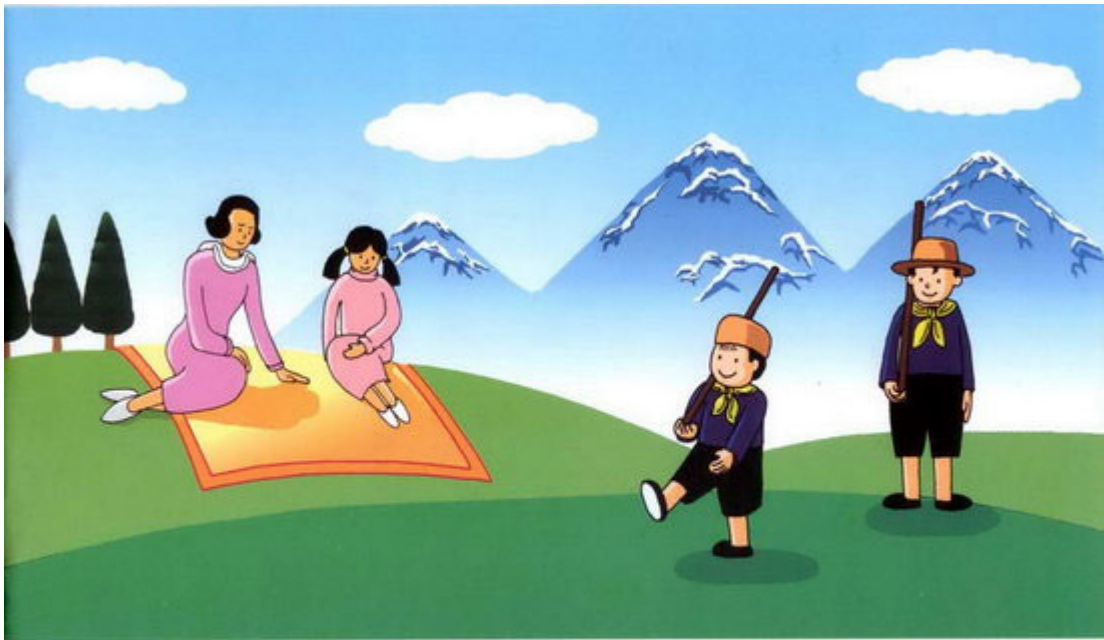
พระองค์เป็นที่รักของ พระบิดา พระมารดา
และมีความสุขในวัยเยาว์กับเจ้าหญิงและเจ้าชาย
ผู้เป็นที่รักยิ่ง





แต่แล้ว วันหนึ่งเทพแห่งความมืด นาม **“มรณะ”**
ได้พรางเอาพระบิดาของพระองค์ไป
ชั่ววันจันทร์

ท่ามกลางความโศกสลด
พระมารดาได้พาพระองค์ พร้อมกับเจ้าชายเจ้าหญิงผู้
พลัดถิ่นไปอยู่ในหุบเขาอันแสนไกล



ในหุบเขาอันงดงาม
เจ้าชายน้อยได้เจริญวัยขึ้นด้วยความรัก
และการอบรมที่ดีเยี่ยมจาก **พระมารดา**

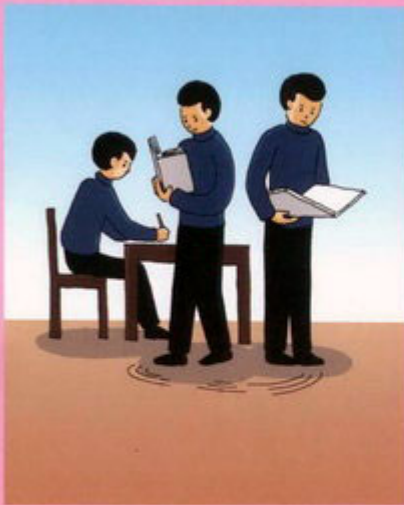
ได้ร่วมเล่น และเรียนกับ **พระเชษฐา**
จนวันหนึ่งพระเชษฐาของพระองค์ได้รับการทูลเชิญให้
ขึ้นเป็นพระราชาแห่งอาณาจักร





แต่เทพแห่งความมืด นาม **"มรณะ"**
ได้กลับมกลักพาตัวพระเชษฐาของพระองค์ไปเสียอีก
คนหนึ่ง

พระองค์ได้รับการทูลเชิญ
ให้เป็นพระราชอาชญาของคดีใหม่
ท่ามกลางความเสียใจเป็นที่สุด



เจ้าชายหนุ่ม ได้กลับไปมุ่งมันศึกษา
ศิลปวิทยาการต่างๆ
เพื่อให้พร้อมกับการเป็นพระราชอาชญา



ขณะนั้นเอง
พระองค์ได้พบรักกับ **เจ้าหญิงผู้งดงาม**
และ ได้อภิเษกสมรสกัน



เมื่อถึงวันที่พระองค์ขึ้นเป็นพระราชา
พระองค์ได้ให้สัญญากับทุกคนใน
อาณาจักรว่า

**“เราจะครองแผ่นดิน
โดยธรรม”**

และไม่เคยลืมคำกล่าวนี้เลย
นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา



พระราชา และ พระราชินี
มิได้ใช้ชีวิตสุขสบายอยู่ในพระราชวัง

ทั้งสองพระองค์ได้ออกเดินทางไปที่ทั่วทุกที่ในอาณาจักร
เพื่อเยี่ยมเยียนทุกคน





ชาวบ้านได้บอกกับพระราชาของพวกเขาว่า
มีปีศาจแห่งความมืด ที่ชื่อ **“ความโลภ”**
ได้เที่ยวมาชักชวนคนให้ออกไปจากหมู่บ้าน

“ชาวบ้านส่วนใหญ่พากันละทิ้งหมู่บ้าน
ไปอยู่ใน **“นครแห่งความฟุ่มเฟือย”**
กันหมดแล้ว”



พระราชาได้ครุ่นคิดแล้วมอบ
“เมล็ดพันธุ์แสงสว่าง”
แก่ชาวบ้าน

ชาวบ้านที่เหลืออยู่ต่างพากันนำ “เมล็ดพันธุ์” ที่พระราชามอบ
ให้มาปลูกจนเติบโตเป็น **“ต้นไม้แสงสว่าง”**
ที่แผ่กิ่งก้านใหญ่โต สว่างไสวไปทั่วทุกทิศ





พระองค์บอกกับทุกคนว่า
“ต้นไม้แสงสว่าง” นี้มีชื่อว่า **“พอเพียง”**

แสงสว่างจากต้น “พอเพียง” ได้ส่องไปไกล
ถึง “นครแห่งความชุ่มเขียว” ชักนำหลายคนทิ้งเรื่องเงิน
ให้เดินทางหลวงกลับบ้านสู่หมู่บ้าน



แต่เจ้าปีศาจยังไม่ยอมแพ้
ต่อมา ปีศาจแห่งความมืด นาม **“ความหลง”**
ได้ออกมาขู่เหยยให้ชาวเมืองแตกแยก

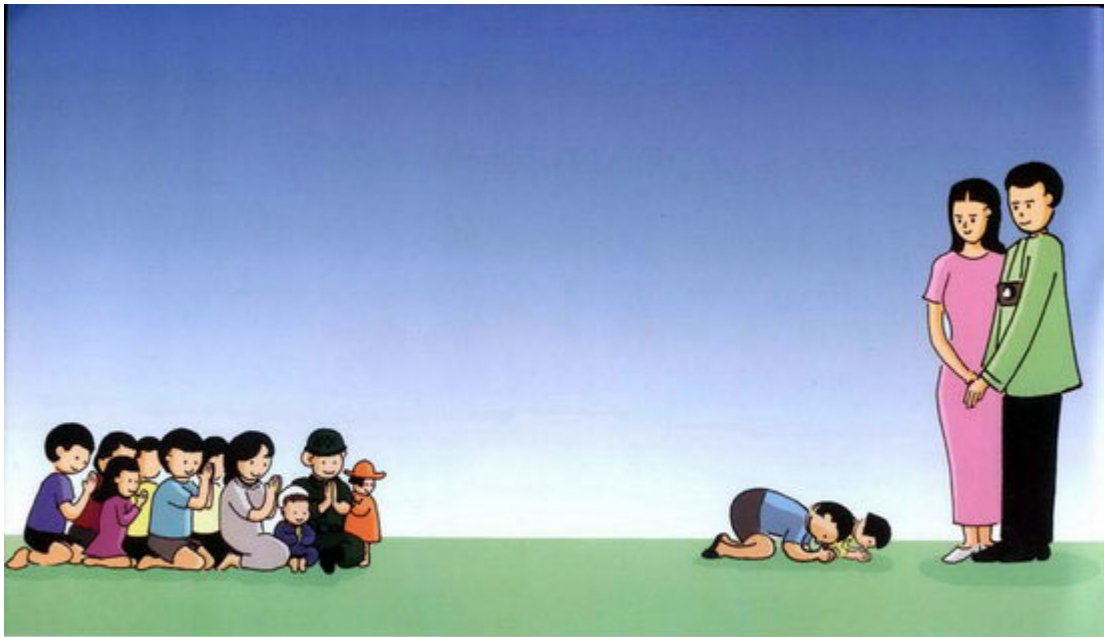
แบ่งฝักแบ่งฝ่าย
เหตุขัดแย้ง ลูกหลานมาเปลี่ย
จนถึงขั้นทะเลาะกันใหญ่โต





พระราชินีได้ออกมาจัดขบวนเจ้าปีศาจ
ด้วยการให้ "สติ" กับทุกคน

"ชัยชนะบนซากปรักหักพัง คือ ความพ่ายแพ้"
ทุกคนที่ทะเลาะกันต่างก็ม้วยมรณพิงด้วยความเสียดาย
และเสียใจ



พระราชินีและพระราชนิรักและเมตตาต่อทุกคนในอาณาจักรดุจดั่ง "ลูก"

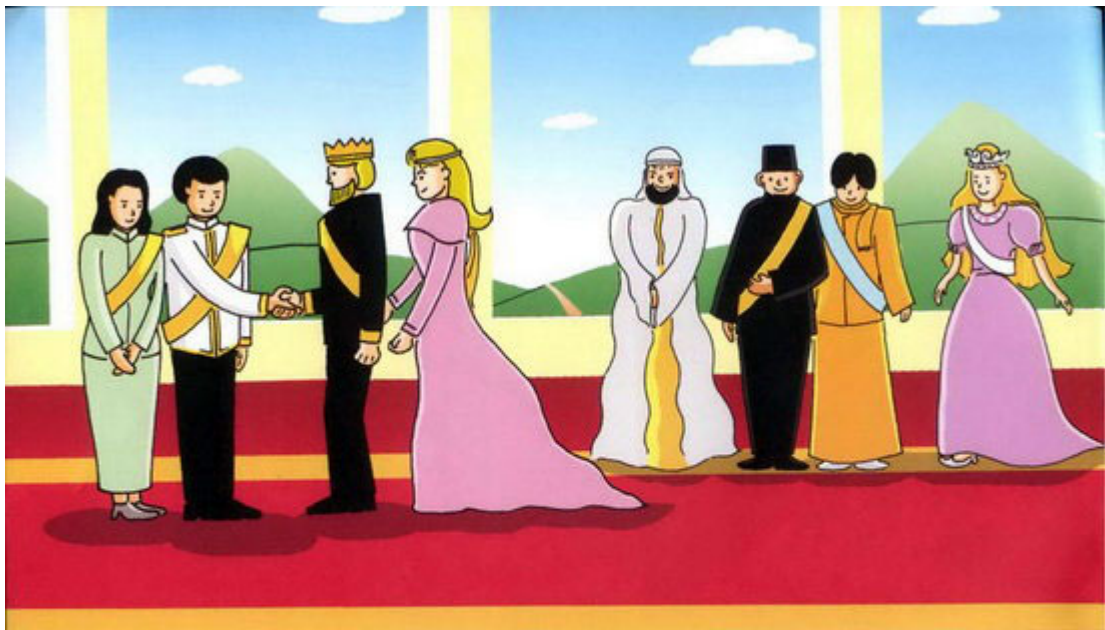




และพระองค์เองก็เป็น "ลูก" ที่ดีของพระมารดา



เป็น พระราชาผู้ทรงกตัญญู



ในเวลาต่อมา
พระราชาจากแว่นแคว้นน้อยใหญ่ได้เดินทาง
เข้ามาในอาณาจักร

และได้ยกย่องว่าพระองค์เป็น
"มิตรที่รักและพึงเคารพยิ่งของพวกเรา"





และทุกคนในอาณาจักรต่างออกมาร่วมกันกล่าวสดุดีต่อพระราชาก็พวกเขาอีก

“พระราชาก็เป็นหนึ่งในโลก”



พระราชาก็มุ่งมั่นทำให้ทุกคนในอาณาจักรเล็กๆ แห่งหนึ่งมีความสุขอย่างแท้จริง

ไปชั่วกาลนาน

